

Bencsik István

(1910-1998)

Egyetemi tanár, a DATE első rektora, Honoris Causa doktora.
Fülekpilisen született, 1910. október 6-án.

1933-ban a budapesti egyetemen - az Eötvös-kollégium tagjaként - matematika-fizika szakos tanári oklevelet szerzett. 1934-től a nyíregyházi, 1937-43-ig az orosházi evangélikus gimnázium, 1943-45-ben a szarvasi mezőgazdasági középiskola tanára; majd itt később igazgató volt.

Ezt követően rövid ideig Zala megye főispánjaként dolgozott.

1953-ban - néhány év szünetelés után - újból megnyitotta kapuját a debreceni mezőgazdasági akadémia, melynek igazgatójává őt nevezték ki (1953-1956). 1949-től az Agrártudományi Egyesület, 1953-70 között a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége (MTESZ), 1953-tól 1976-ig a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat (TIT) vezetőségi tagja volt. 1958-tól egyetemi tanár.

1962-1965-ig, majd 1968-1970 között az Agrártudományi Főiskola rektora, a két időszak között pedig az intézmény rektorhelyettese volt.

Elévülhetetlen érdemeket szerzett a felsőfokú agrár-oktatás újraindításában, az oktató-nevelő munka szervezésében, az egyetem fejlesztésében, abban, hogy az intézmény a Tiszántúl mezőgazdasági, felsőoktatási és tudományos központjává vált. Irányításával a hároméves akadémiából négyéves főiskola, majd agrártudományi egyetem lett. Az oktatás korszerűsítése mellett megindultak azok a kutatások, amelyek eredményei mára nemzetközi elismerést vívtak ki.

Munkastílusára szigorúság, igazságosság és következetesség volt jellemző. Nagy munkabírással, önmagával szemben is megmutatkozó igényességével, példamutató szorgalmával biztosította a rendet és a fegyelmet. Igazgatói, majd rektori működése alatt nevelődtek ki azok az oktatók, kutatók, akik megalapozták az egyetem hírnevét. Közülük többen ma az intézmény professzorai. Egyetemi vezetőként megteremtette a korszerű oktató-kutató munka feltételrendszerét. Számos nagyberuházás fűződik nevéhez, amely céltudatosságának, fáradhatatlanságának köszönhető. Az ő ideje alatt készült el az új tanügyi épület, a 600 férőhelyes kollégium, a négyszáz fős színházterem, a 32 lakásos lakóház az oktatók részére. A beruházások keretében értékes műalkotásokkal is gyarapodott az intézmény.

Bencsik István aktív társadalmi, közéleti személyiség volt.

1970-ig a Matematika-fizika Tanszék vezetője. 1948-1952 között és 1963-tól országgyűlési képviselő. 1978-ban az egyetem által adományozható legmagasabb kitüntetést, a tiszteletbeli doktori címet ítélte oda számára. A Pro Universitate díj első kitüntetettje is Bencsik István volt.

Budapesten hunyt el, 1998. július 10-én.

Forrás: A Debreceni Egyetem Agrártudományi Centrum Díszdoktorai (Szerkesztette: Jávör András, Debrecen 2002)